

Estudiants de Fisioteràpia a l'ACMCB

Com cada any, la Societat de Fisioteràpia de l'ACMCB dona l'oportunitat als estudiants de participar en una de les sessions científiques mensuals que realitzem. En aquesta ocasió va ser el passat mes d'abril amb una jornada de portes obertes. Amb aquest tipus d'esdeveniments, la Societat de Fisioteràpia vol apropar als futurs fisioterapeutes les sessions científiques. Aprofitant la gran tasca que realitzen les universitats amb la incorporació, en els seus plans d'estudis, de matèries relacionades amb la investigació i la recerca, vam convidar, a la seu de l'ACMCB, dos alumnes de diferents universitats a presentar els seus estudis davant, no només els seus companys estudiants, sinó dels que el dia de demà serem els seus col·legues de professió.

El Sr. Roberto Lorenzo, estudiant de tercer curs de Fisioteràpia de la Fundació Universitària del Bages, va obrir la sessió amb "Crioteràpia sí, crioteràpia no? Un paradigma sotmès a examen". Amb una clara exposició va explicar els processos fisiològics que es produeixen després d'una lesió tissular i la interacció amb la crioteràpia.

Ens va explicar els beneficis i els inconvenients de la crioteràpia en les diferents etapes de recuperació de la lesió, tot i que, a l'hora de fer una recerca bibliogràfica, no va trobar prou evidència científica per demostrar els veritables beneficis de l'ús d'aquesta tècnica. És per això que va insistir en la necessitat de reflexionar molt més en el moment d'aplicar-la als pacients. Així doncs, els fisioterapeutes hauríem d'omplir aquest buit fent més recerca.

El Sr. Alexandre Martín Cortés, estudiant de segon curs de Fisioteràpia de l'EUIFN Blanquerna ens va presentar "NINTENDO® WII®: eina innovadora en la rehabilitació"; una revisió bibliogràfica sobre els estudis existents de l'ús d'aquest tipus de consola de jocs en rehabilitació. Amb l'ajuda de la seva consola va mostrar la senzillesa del joc i les diferents possibilitats de teràpies que els fisioterapeutes d'arreu del món han començat a utilitzar.

Després de les ponències va sorgir un petit debat en el qual els assistents van poder participar-hi oferint les seves opinions sobre els temes que s'havien comentat. Per finalitzar, tots dos ponents van expressar el seu desig d'aprofundir més en aquests estudis per demostrar que, encara que els hi falti per aprendre, ja tenen molt a dir. I de ben segur encara tindran més coses a dir en un futur no molt llunyà.

La sessió de maig portava per títol "Fisioteràpia i Ortopèdia, col·laboració en el pacient amputat". Vam comptar amb la presència de tres professionals en la matèria, cadascun d'ells va aportar el seu punt de vista professional sobre el tema. Es van centrar principalment en el pacient amputat d'origen vascular atès que són els més habituals en la nostra societat.

Els tres ponents es van repartir la tasca de posar-nos al dia en la matèria. Una sessió interessant que va servir per refrescar coneixements i per assabentar-nos de les novetats que han aparegut en aquest camp.

Va obrir la taula el Sr. Roger Solsona, fisioterapeuta del Centre Core de Barcelona. Es va centrar en el tractament del monyó, en la cura i en la seva preparació per ser el lloc d'encaix d'una pròtesi. Durant la seva exposició va aprofitar per recordar-nos que moltes de les complicacions que presenten els pacients durant el tractament són degudes al desconeixement que té el professional de l'afecció que està tractant i que, per tant, moltes d'elles podrien ser evitables.

La Sra. Assumpta Estivill, fisioterapeuta supervisora del Servei de Fisioteràpia de la Fundació sociosanitària de Barcelona que pertany a l'Hospital Duran i Reynals de l'Hospitalet de Llobregat, ens va donar un guió amb les pautes bàsiques que hauríem de tenir en compte per a cada fase del tractament. El nostre paper com a fisioterapeutes comença en el moment que es decideix la cirurgia per preparar el pacient fins que el pacient es reincorpora a les seves activitats diàries, i hi inclou tant el tractament local del membre amputat com el tractament holístic del pacient. Va insistir que el nostre objectiu sempre hauria de ser buscar la màxima autonomia del pacient, independentment de l'edat, tipus de lesió, etc.

Finalment va ser el torn del Sr. Frederic Esteve, director del Centre Core de Barcelona. Ens va comentar que gràcies a les noves tecnologies, el disseny i fabricació de les pròtesis ha variat molt. Actualment és possible, a partir d'una fotografia digital, fabricar una pròtesi utilitzant programes informàtics. Aquest sistema ha aportat precisió i rapidesa en la seva elaboració. A més, ens va parlar dels tipus i les característiques de cadascun dels components de les pròtesis, així com de les novetats que van sorgint en aquest camp.

Tots tres van destacar que és indispensable una comunicació fluida entre el fisioterapeuta i l'ortopeda, així com amb la resta de professionals, per oferir la millor atenció al pacient.